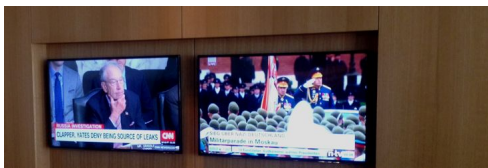

Τρίτη πρωί Φρανκφούρτη. Στο αεροδρόμιο της πόλης που επισήμως ονομάζεται Flughafen Frankfurt am Main, γνωστό επίσης και ως Rhein-Main-Flughafen. Από τους τηλεοπτικούς δέκτες, ο αριστερός προβάει το πρόγραμμα του cnn, ο δεξιάς το γερμανικό κανάλι n-tv, με τον υπότιτλο να διερωτάται: *Wo ist der Fruhling?* (Που είναι η άνοιξη;) συνοδευόμενο με διάφορες εικόνες κακοκαιρίας, βροχών και χιονόπτωσης.

Ακολουθώντας ήρθαν τα πλάνα από την επιβλητική στρατιωτική παρέλαση που γινόταν στην Ρωσική πρωτεύουσα με φόντο την κόκκινη πλατεία και υπότιτλο: *Sieg uber Nazi Deutschland* (Νίκη επί της Ναζιστικής Γερμανίας). Οι 25 εκατομμύρια νεκροί Σοβιετικοί πολίτες, δεν είναι δυνατόν να λησμονηθούν, παρά τα 72 χρόνια που κύλησαν από το τέλος του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου. Να και ο σύντροφος Βλαδίμηρος με δήλωση: *«Καμιά δύναμη δεν θα μπορεί να υποτάξει τον λαό μας»*.

Πάνω στο χαζολόγημα ήρθε και η ώρα της επιβίβασης. Δρομολόγιο επιστροφής της Luft στις 09:45 για Αθήνα. Με το A321- 200, την μέρα και την ώρα να συγκεντρώνουν πολλές πιθανότητες, ώστε να μην ήταν, ως συνήθως, γεμάτο. Μόνο που με την πρώτη αποστολή του λεωφορείου προς το αεροσκάφος, διότι δεν επιβιβαστήκαμε από φυσούνα, έγινε εμφανές ότι η πτήση θα ήταν φούλυ μπούκντ κατά πως λένε.

Όρθιος στο λεωφορείο μαζί με την μικρή παρέα που ταξιδεύαμε, περιτριγυρισμένοι από πολλούς ηλικιωμένους συνταξιωτές. Δίπλα μου κάθονταν δυο κυρίες, σαφώς πάνω από τα 80. Αμερικανίδες. Η μια, πιο περιπετειώδης με το ανάλογο ύψος και ντύσιμο, η άλλη πιο κομψή. Συμπαθείς και οι δυό.

Αν γυρίζαμε μισό αιώνα πίσω, εκεί στα τέλη της δεκαετίας του '60 τότε που θα ήταν στα τριάντα τους και στην πατρίδα τους πρόεδρος ήταν ο Lyndon Baines Johnson, αποκαλούμενος και ως [Ελ Μπι Τζέυ](#), εκείνος που κλιμάκωσε τον πόλεμο στην Ινδοκίνα,

αλλά και εκείνος που κράτησε θαρραλέα στάση στο θέμα των πολιτικών δικαιωμάτων. Η περιπετειώδης συνταξιδιώτισσα, θα ήταν μαχητική, μπορεί να πρωτοστατούσε στο αντιμιλιταριστικό κίνημα, αντίθετα η κομψή με την δική της χάρη, ίσως να ύφαινε μια διαφορετική ζωή με τα φωτεινά γαλάζια της μάτια.

Δεν κατάφερα να κρατηθώ και όσο πιο διακριτικά γινόταν, άνοιξα κουβέντα. Η περιπετειώδης είχε ξανάρθει στην Ελλάδα, ενώ για την φίλη της θα ήταν η πρώτη φορά. Θα έβλεπαν την Αθήνα μα θα πήγαιναν και στην Μύκονο και στην Ρόδο. Με ρώτησαν αν είμαι Έλληνας, και δίνοντας ένα τόνο κάπως σκαμπρόζικο απάντησα: *«Μα, δεν είναι εμφανές;»*

Το επόμενο ερώτημα τους, είχε να κάνει με το πόσο όμορφα είναι εκεί που σχεδιάζουν να πάνε και η απάντηση ήταν: *«Πολύ τουριστικά μέρη, όχι πια με τη γοητεία που είχαν παλιότερα, αλλά όπου κι' αν έχετε πάει, όσο κι' αν έχετε ταξιδέψει, δεν μπορεί παρά να γοητευθείτε.»*

Καθώς ετοιμαζόμαστε να κατεβούμε από το λεωφορείο, με ρώτησαν πως είναι στα Ελληνικά το γκουντ μπάι. Σηκώνοντας τον δεξί καρπό φώναξα «Ya sou» και ανέβηκα τα σκαλιά που οδηγούσαν στην άτρακτο του αεροσκάφους.

Τους είχα ήδη ευχηθεί ευχάριστη διαμονή και ένιωθα ένα θαυμασμό, για τα κουράγια τους να κάνουν τόσο μακρινά ταξίδια σε τόσο μεγάλες ηλικίες. Λίγα λεπτά αργότερα, στις διπλανές μου θέσεις κάθισε ένα ζευγάρι νέων, εκεί λίγο κοντά στα τριάντα. Αμερικανοί. Η κοπέλα με όμορφα γαλανά μάτια.

Έκανα την αναγωγή. Μισό αιώνα αργότερα, να έρχεται Μάιο μήνα στην Ελλάδα, χήρα πια, με συνομήλικη φίλη της. Να θυμάται τα νιάτα της και να κοιτά τον κόσμο με το κουρασμένο βλέμμα των ηλικιωμένων. Σε μια Ελλάδα που ποιος ξέρει πως θα είναι, σε ένα κόσμο που ποιος φαντάζεται, από τι και πως θα κυριαρχείται. Οι πιθανότατα ζοφεροί προβληματισμοί μου, χάθηκαν μόλις προσγειωθήκαμε στην λαμπρή Αττική λιακάδα. Τους πήραν μακριά οι ζωηροί άνεμοι που έκαναν τον Γερμανό πιλότο να βροντήξει με βία το άμοιρο A321/200 πάνω στο διάδρομο του «Ελευθέριος Βενιζέλος».

Από τους 6 βαθμούς που έκαναν το συννεφιασμένο πρωινό στο Königstein im Taunus παραπάνω από δροσερό, στους 26 μεσημεριανούς της πεδιάδας των Σπάτων, οι οποίοι πλαισιωμένοι από το λαμπερό Αττικό φως διέλυσαν κάθε άσχημη σκέψη και έφτιαξαν, προσωρινά έστω, μια ευχάριστη διάθεση. Φαντάζομαι ότι οι γηραιές Αμερικανίδες θα ένιωσαν το ίδιο. Όσο ταξιδεμένες και να ήταν.